

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen)

den 4 juli 2017*

”Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) — Bidragsöverenskommelser för PlayMancer-, Mobiserv- och PowerUp-projekten — Artikel 299 FEUF — Verkställbart beslut — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Upptagande till prövning — Proportionalitet — Omsorgsplikt — Motiveringsskyldighet”

I mål T-234/15,

Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis, Aten (Grekland), företrätt av advokaten E. Georgilas,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av J. Estrada de Solà och L. Di Paolo, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten E. Politis,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 1677 final av den 10 mars 2015, som är verkställbart för indrivning av 716 334,05 euro jämte ränta hos sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden S. Frimodt Nielsen samt domarna V. Kreuschitz (referent) och N. Póltorak,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Dom¹

[utelämnas]

* Rättegångsspråk: grekiska.

1 — Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

Rättslig bedömning

[utelämnas]

Upptagande till prövning

Inledning

[utelämnas]

- 80 Det ska före prövningen av kommissionens invändning om rättegångshinder erinras om att enligt artikel 299 FEUF ska akter antagna av kommissionen som medför betalningsskyldighet för andra än stater vara verkställbara. Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Beslutet om att verkställighet ska ske ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål samt meddela kommissionen och Europeiska unionens domstol. När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till den behöriga myndigheten. Verkställigheten får skjutas upp endast genom beslut av domstolen. Domstolarna i de berörda staterna ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på regelrätt sätt.
- 81 Det föreskrivs dessutom i artikel 79.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 2012, s. 1, nedan kallad den finansiella förordningen) att institutionen formellt får fastställa en fordran från andra personer än medlemsstater genom ett beslut som ska räknas som verkställbart i den mening som avses i artikel 299 FEUF.

Huruvida det angripna beslutet har en bekräftande karaktär

- 82 Kommissionen har hävdat att det angripna beslutet enbart utgör en bekräftelse av tidigare beslut genom vilka sökandens ansökningar om betalningslättnader avslagits.
- 83 Det ska först erinras om att talan om ogiltigförklaring kan väckas avseende alla åtgärder – oavsett slag eller form – som har vidtagits av unionens institutioner och som är avsedda att ha rättsverknningar (se dom av den 6 april 2000, Spanien/kommissionen, C-443/97, EU:C:2000:190, punkt 27 och där angiven rättspraxis), det vill säga som medför en förändring av den rättsliga ställningen i förhållande till den situation som rådde innan åtgärderna vidtogs (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juni 1995, Spanien/kommissionen, C-135/93, EU:C:1995:201, punkt 21).
- 84 En akt som enbart utgör en bekräftelse av det ursprungliga beslutet förändrar inte den situation som den berörda personen befinner sig i och utgör därmed inte något beslut mot vilket talan om ogiltigförklaring kan väckas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 maj 1993, Foyer culturel du Sart-Tilman/kommissionen, C-199/91, EU:C:1993:205, punkt 23, dom av den 9 december 2004, kommissionen/Greencore, C-123/03 P, EU:C:2004:783, punkt 39, och beslut av den 27 november 2015, Italien/kommissionen, T-809/14, ej publicerat, EU:T:2015:970, punkt 29). En talan som väcks mot en akt som enbart utgör en bekräftelse av ett annat beslut kan enligt fast rättspraxis inte tas upp till prövning. En akt anses utgöra enbart en bekräftelse av ett tidigare beslut om den inte innehåller några nya uppgifter jämfört med det tidigare beslutet och den inte har föregåtts av en ny prövning av den situation som adressaten av det tidigare beslutet befinner sig i (dom av den 7 februari 2001, Inpesca/kommissionen, T-186/98, EU:T:2001:42, punkt 44, dom av den 22 maj 2012,

Sviluppo Globale/kommissionen, T-6/10, ej publicerad, EU:T:2012:245, punkt 22, och dom av den 2 juni 2016, Moreda-Riviere Trefilerías m.fl./kommissionen, T-426/10–T-429/10 och T-438/12–T-441/12, EU:T:2016:335, punkt 545). Huruvida en akt är bekräftande eller ej kan således inte avgöras endast genom att jämföra dess innehåll med innehållet i det tidigare beslutet som den anses bekräfta. Den angripna aktens karaktär bör nämligen även bedömas i förhållande till arten av den begäran som den utgör ett svar på (se dom av den 7 februari 2001, Inpesca/kommissionen, T-186/98, EU:T:2001:42, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

- 85 Systematiken i och ändamålet med rättspraxis om enbart bekräftande akter avser att säkerställa att fristerna för att väcka talan samt rättskraften iakttas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 december 2007, Weißenfels/parlamentet, C-135/06 P, EU:C:2007:812, punkt 54 och där angiven rättspraxis, och dom av den 19 februari 2009, Gorostiaga Atxalandabaso/parlamentet, C-308/07 P, EU:C:2009:103, punkt 58 och där angiven rättspraxis) och, följaktligen, att skydda rättssäkerhetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 januari 2007, PKK och KNK/rådet, C-229/05 P, EU:C:2007:32, punkt 101, dom av den 18 oktober 2007, kommissionen/parlamentet och rådet, C-299/05, EU:C:2007:608, punkt 29, och beslut av den 29 juni 2009, Cofra/kommissionen, C-295/08 P, ej publicerat, EU:C:2009:407, punkterna 53 och 54). Det har således slagits fast att syftet med den rättspraxis enligt vilken en talan om ogiltigförklaring av ett beslut som enbart utgör en bekräftelse av ett tidigare beslut som inte angripits inom utsatt tid inte kan tas upp till prövning är att undvika att en sökande indirekt kan ifrågasätta lagenligheten av ett beslut mot vilket sökanden inte har väckt talan i tid och som därmed har vunnit laga kraft (dom av den 4 mars 2015, Förenade kungariket/ECB, T-496/11, EU:T:2015:133, punkt 59).
- 86 Det ska dessutom erinras om att den behörighet att tolka och tillämpa bestämmelserna i fördraget som unionsdomstolen har i samband med en talan om ogiltigförklaring som väckts enligt artikel 263 FEUF emellertid inte är tillämplig om sökandens rättsliga ställning har uppkommit inom ramen för ett avtalsförhållande som regleras av nationell lagstiftning som utsetts av de avtalsslutande parterna (dom av den 9 september 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punkt 18).
- 87 Om unionsdomstolen förklarade sig behörig att pröva talan om ogiltigförklaring av sådana rent avtalsrättsliga akter, skulle den nämligen riskera inte bara att urholka artikel 272 FEUF, som gör det möjligt att ge unionsdomstolarna domsrätt genom en skiljedomsklausul, utan också, i de fall där avtalet inte innehåller en sådan klausul, att utvidga domsrätten utanför de gränser som fastställs i artikel 274 FEUF, som ger nationella domstolar ordinarie behörighet att döma i tvister i vilka unionen är part (se dom av den 9 september 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punkt 19 och där angiven rättspraxis).
- 88 Av detta följer att när det finns ett bindande avtal mellan sökanden och en av unionsinstitutionerna kan talan väckas vid unionsdomstolarna enligt artikel 263 FEUF endast om den angripna akten är avsedd att ha bindande rättsverkningar som ligger utanför avtalsförhållandet mellan parterna och som uppkommer med anledning av myndighetsutövning som den avtalsslutande institutionen anförtrotts i egenskap av administrativ myndighet (dom av den 9 september 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, punkt 20).
- 89 Det har således slagits fast att en talan om ogiltigförklaring inte kan prövas om den väckts mot en debetnota eller ett betalningskrav som ingår i det avtalsrättsliga sammanhanget mellan kommissionen och sökanden och som avser indrivning av en fordran som grundas på bestämmelserna i det aktuella avtalet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 6 januari 2015, St'art m.fl./kommissionen, T-93/14, ej publicerat, EU:T:2015:11, punkterna 31–33).
- 90 Ett beslut som är verkställbart i den mening som avses i artikel 299 FEUF är däremot ett beslut som kan angripas enligt artikel 263 FEUF eftersom det, om inget annat anges i EUF-fördraget, ingår bland de rättsakter som avses i artikel 288 FEUF. Det är följaktligen endast vid den domstol som prövar

talán om ogiltigförklaring som det kan bestridas att ett sådant beslut som är verkställbart är välgrundat, enligt artikel 263 FEUF (beslut av den 13 september 2011, CEVA/kommissionen, T-224/09, ej publicerat, EU:T:2011:462, punkt 59, och dom av den 27 september 2012, Applied Microengineering/kommissionen, T-387/09, EU:T:2012:501, punkt 38).

- 91 Tribunalen har även bedömt att det i synnerhet förhåller sig så när ett verkställbart beslut antagits i syfte att kräva in en fordran som uppkommit genom ett avtal som ingåtts med en institution. Till och med när ett sådant avtal uttryckligen möjliggör antagandet av sådana beslut bestäms deras rättsliga beskaffenhet inte av avtalet eller av de nationella regler som är tillämpliga på dem, utan av artikel 299 FEUF. I denna bestämmelse föreskrivs ingen rättslig undantagsordning för verkställbara beslut som har antagits i syfte att kräva in en fordran som grundas på avtal (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2012, Applied Microengineering/kommissionen, T-387/09, EU:T:2012:501, punkt 39). Eftersom rättsverkningarna av ett verkställbart beslut uppkommer med anledning av myndighetsutövning, är antagandet av ett sådant beslut ett uttryck för kommissionens myndighetsutövning. Det ska dessutom understrykas att den akt som är verkställbar i den mening som avses i artikel 299 första stycket FEUF, som antagits av kommissionen, innebär ett slutgiltigt fastställande av institutionens avsikt att fullfölja indrivningen av sina fordringar (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 8 maj 2013, Talanton/kommissionen, T-165/13 R, ej publicerat, EU:T:2013:235, punkt 18).
- 92 För att det angripna beslutet i förevarande fall ska kunna anses vara enbart bekräftande, är det bland annat av betydelse att de akter som kommissionen tidigare har antagit kan kvalificeras som beslut mot vilka talan om ogiltigförklaring kan väckas (se punkterna 84 och 85 ovan). För att de akter som föregått det angripna beslutet ska kunna kvalificeras som beslut mot vilka talan om ogiltigförklaring kan väckas, är det även av betydelse att de har bindande rättsverkningar som ligger utanför avtalsförhållandet mellan parterna och som uppkommer med anledning av myndighetsutövning som institutionen anförtratts i egenskap av administrativ myndighet (se punkt 88 ovan).
- 93 De akter som föregick det angripna beslutet är, beträffande PlayMancer-projektet, kommissionens avslag, i dess skrivelse av den 31 juli 2013, på ansökan om uppdelning av sökandens skuld på sju år och institutionens underförstådda beslut att inte förlänga fristen för betalning av sökandens skuld till följd av dess ansökan av den 2 juni 2014, beträffande Mobiserv-projektet, kommissionens beslut av den 6 mars 2013 att inte bevilja sökanden förlängning av fristen för att betala sin skuld och, beträffande PowerUp-projektet, kommissionens beslut av den 19 augusti 2014 att inte bevilja sökanden en ny betalningsfrist för skulden.
- 94 Dessa beslut av kommissionen att inte bevilja sökanden betalningslättnader har emellertid inga bindande rättsverkningar som ligger utanför avtalsförhållandet mellan kommissionen och sökanden i det sammanhang som avser PlayMancer-, Mobiserv- och PowerUp-projekten. Dessa avslagsbeslut har inte heller tillkommit genom myndighetsutövning som kommissionen anförtratts i egenskap av administrativ myndighet. Det kan slutligen inte vara fråga om ett kringgående av fristen för att väcka talan om ogiltigförklaring, eftersom de aktuella avslagsbesluten hänför sig till avtalsförhållandena mellan kommissionen och sökanden och eftersom bestridanden som görs vid unionsdomstolen, enligt artikel 272 FEUF, av rättigheter och skyldigheter enligt avtal inte omfattas av samma tidsfrist.
- 95 Kommissionen har följaktligen gjort en felaktig bedömning när den hävdade att sökandens talan inte kan prövas av den anledningen att det angripna beslutet är ett bekräftande beslut i förhållande till kommissionens tidigare beslut att inte bevilja sökanden betalningslättnader.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis ska ersätta rättegångskostnaderna.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Póltorak

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 juli 2017.

Underskrifter